

havde anden Anskuelse om saadanne Forhold som Besættelsen af Embedet som Forstander for Skaarup Seminarium, end Højskoleforstander Bredsdorff og jeg havde — kunde være noget som Samvittighedsrøster, der gjorde sig gældende i deres Indre. Ja, det forstaar jeg godt. Men det ærede Medlem opfattede Bredsdorffs Udtalelse ganske forkert. Hverken Bredsdorff eller jeg har i mindste Maade sagt om de Mænd, der satte denne Agitation i Gang eller satte hele dette i Værk, at de var skinhellige. Vi har paa ingen Maade betvivlet, at de handlede ud fra deres ærlige Overbevisning, og at de ogsaa handlede ud fra muligvis meget bestemte Samvittighedspaabud. Men vi siger, at ved at gøre dette er det, de arbejder for, Skinhellighed. Bredsdorffs Ord lød saaledes: „Mange mod deres Villie“ — det Udtryk, bruger han —, „enkelte maaske ikke helt ubevidst staar i Begreb med at mobilisere Skinhelligheden, hvad der jo alle Dage var let Sag“, og han slutter med at sige: „Jeg vil ikke være med til at fremelske det ledeste af alt, Skinhellighed“. Jeg føjede til, at det vilde jeg heller ikke. Det, han mener, er, at den Opfattelse, som disse Folk har vist, fører til, at de Folk, der har Tilbøjelighed til Skinhellighed, kommer frem, naar Skinhelligheden bliver opelsket. Det var ikke de Folk, som havde sat Agitationen i Gang, der blev beskyldt for Skinhellighed, hverken af Bredsdorff eller mig.

Ministeren for offentlige Arbejder (*Hassing Jørgensen*): To ærede Medlemmer har afholdt sig fra at tale, men har underhaanden anmodet mig om at svare paa det, de vilde have spurgt mig om. Det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik) vilde spørge mig, om der ikke snart kunde finde en Udvidelse Sted af Stationen ved Middelfart, da den i høj Grad trænger dertil. Jeg kan med saa kort Varsel, jeg har haft, kun sige, at dette Forhold selvfølgelig skal blive undersøgt paa det grundigste. Dernæst vilde det ærede Medlem anbefale et Andragende fra Statsbanepersonalet i Strib, som ønsker at blive ligestillet i Lønning med det tilsvarende Personale i Fredericia. Desværre har det hidtil ikke været mig muligt at imødekomme Personalets Andragende, da det ikke stemmer med de gældende Bestemmelser; men der arbejdes paa at søge særskilt Hjælp til Løsning af dette Spørgsmaal.

Det ærede Medlem fra Sorø (Poul Christensen) har henstillet, om man ikkel

kunde faa en bedre Toggang mellem Sorø og København om Formiddagen og for Resten ogsaa om Eftermiddagen. Det vil jeg gerne være med til, hvis Byerne imellem Korsør og Roskilde kan blive enige. Det er nødvendigt, at disse Byer bliver enige om, hvad der tjener dem bedst; thi ellers vil det ikke være muligt for Statsbanerne at imødekomme dem alle. Det har hidtil vist sig:

Det ærede Medlem fra Skive (Hans Nielsen) gentog to Henvendelser til mig, som desværre var udgaaet af min Fortegnelse. Den ene var en Henstilling om Forbedringer af Fiskerianlægene i Glyngøre Statshavn, der som bekendt er en Færgehavn. Jeg tror at kunne sige det ærede Medlem, at for saa vidt disse Foranstaltninger ikke vil komme i Konflikt med de Hensyn, som maa tages til Havnen som Færgehavn, vil der være Mulighed for at imødekomme hans Henstilling. Fur Fiskeriforening har ved et Møde i Trafikministeriet truffet en Aftale om Forbedring af Indsejlsforholdene til deres Fiskerihavn. Foreningen gik noget modstridende ind paa at nøjes med en foreløbig Foranstaltning, som vilde koste Beboerne derovre 1,400 Kr., men de tror ikke paa, at den vil yde nogen varig Forbedring. Det ærede Medlem spurgte derfor, om disse 1,400 Kr. til sin Tid vil blive regnet dem til gode som Fradrag i deres eget Tilskud til den Foranstaltning. Men det er jeg ikke i Stand til at give det ærede Medlem noget Løfte om, thi paa et saadant Punkt vil det ikke være muligt for mig at foregribe Beslutningerne, men jeg vilde tro, at den Omstændighed, at de nu har gjort det mindre Forsøg, vi, komme dem til gode ved den eventuelt forøgede Bekostning.

Det ærede Medlem fra Ærø (Sporon-Fiedler) beklagede sig over, at jeg — jeg tror, jeg tør sige mod Sædvane — havde udstedt bestemte Løfter, som jeg i det forløbne Aar ikke har været i Stand til at overholde, nemlig Løfte om Uddybning af Sejllobet over Venegrunden og om Gennemgravning af en Grund i Høje Stene-løbet. Forholdet er ogsaa det, at Ministeriet i sin Tid har besluttet sig til at foretage de Foranstaltninger, som man havde bedt om. Der var ogsaa givet Ordre dertil, men det viste sig, at „Sandormen“, som skulde have været benyttet, pludselig fik anden og mere tvingende Anvendelse i Indløbet til Dragør Havn. Dette er Grunden til, at det ikke har været muligt i den mellemliggende Tid at imøde-